

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 574

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 iunie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 67 din 1 februarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 69 din 1 februarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (4) și (5) și ale art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	4–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
671. — Hotărâre pentru aprobarea documentației de urbanism „Reactualizare Plan urbanistic general și Regulament local de urbanism comuna Săsciori, județul Alba”	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.478. — Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București, sectorul 1	7
4.480. — Ordin al ministrului educației privind ridicarea autorizației de funcționare provizorie și intrarea în lichidare a unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Ecaterina Teodoroiu” din municipiul Făgăraș, județul Brașov	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 24 din 20 mai 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 67

din 1 februarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Bulat în Dosarul nr. 16.766/55/2019 al Judecătoria Arad — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.188D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă Decizia nr. 296 din 9 iunie 2020, Decizia nr. 214 din 2 iunie 2020 și Decizia nr. 491 din 13 iulie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 16.766/55/2019, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ion Bulat cu ocazia soluționării unei cauze penale în care autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală reprezintă o excepție de la principiul separării funcțiilor judiciare, consacrat de art. 3 din același act normativ. Dispozițiile criticate sunt neconstituționale deoarece permit ca același judecător care a verificat legalitatea trimiterii în judecată să exercite și funcția de judecată. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 802 din 5 decembrie 2017.

6. **Judecătoria Arad — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, obiectul camerei preliminare și cel al fazei judecătoria sunt distincte, raportul dintre instanța de judecată și judecătorul de cameră preliminară nu este cel dintre o instanță de fond și una de control, în sensul că instanța ar proceda la o reevaluare a legalității și temeiniciei actelor efectuate de judecătorul de cameră preliminară, iar situațiile de excepție, în care din rațiuni specifice instanța dispune unele măsuri sau face unele aprecieri contrare celor ale judecătorului de cameră preliminară (spre exemplu: constată lipsa de fiabilitate a unei probe administrate în cursul urmăririi penale), nu sunt de natură să invalideze aceste concluzii. În acest sens, se observă că în orice

fază procesuală o instanță poate fi pusă în situația de a reaprecia, în baza unor elemente noi, propriile acte sau măsuri dispuse, or, aceste situații de excepție nu sunt suficiente pentru a se reține existența unui caz de incompatibilitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 3 alin. (3) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, cu următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (3): *„În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată, mai puțin când se dispune începerea judecătoria potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c).”;*

— Art. 346 alin. (7): *„Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecătoria exercită funcția de judecată în cauză.”*

11. Autorul excepției susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la cerințele de calitate a legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu funcția de judecată, și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la critici de neconstituționalitate similare. Instanța de contencios constituțional a pronunțat mai multe decizii, spre exemplu, Decizia nr. 491 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1094 din 17 noiembrie 2021, Decizia nr. 214 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 10 iulie 2020, Decizia nr. 296 din 11 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 7 octombrie 2016, Decizia nr. 415 din 15 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 3 octombrie 2017, și Decizia nr. 788 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 209 din 8 martie 2018, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate astfel invocată.

13. Prin deciziile mai sus menționate, Curtea a reținut că este în interesul înlăptuirii actului de justiție ca același judecător care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală să se pronunțe și pe fondul cauzei. S-a reținut, totodată, că o soluție contrară ar fi fost de natură să afecteze deplina realizare a funcției de judecată, prin aceea că judecătorul fondului ar fi privat de posibilitatea — esențială în buna administrare a cauzei — de a aprecia el însuși asupra legalității urmăririi penale și a administrării probelor și de a decide asupra întregului material probator pe care își va întemeia soluția. Așa fiind, Curtea a arătat că simplul fapt că judecătorul ar fi luat o decizie înaintea procesului nu poate justifica, în sine, o bănuială de parțialitate în privința acestuia. Trebuie avute în vedere întinderea și importanța acestei decizii. Aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală, ceea ce interesează fiind ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (Hotărârea din 6 iunie 2000, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Morel împotriva Franței*, paragraful 45) (Decizia nr. 296 din 11 mai 2016, precitată, paragraful 16).

14. Prin aceleași decizii, Curtea a reținut că obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală. De altfel, potrivit prevederilor art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară va comunica de îndată parchetului, în vederea remedierii, încheierea pronunțată, în cazul în care fie constată neregularități ale actului de sesizare, fie sancționează, potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori exclude una sau mai multe probe administrate în timpul urmăririi penale. Cu privire la legalitatea probațiunii, în camera preliminară pot fi supuse controlului judecătorului aspectele referitoare la nulitatea absolută sau relativă ori la excluderea unor probe, care, potrivit art. 102 din Codul de procedură penală, vizează numai probele nelegale, probele obținute prin tortură și cele derivate din acestea. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, acesta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. Nu în ultimul rând, Curtea a constatat că obiectivul acestei proceduri este să stabilească dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecării, să stabilească actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată (Decizia nr. 296 din 11 mai 2016, paragraful 20).

15. În continuare, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat la o fază distinctă de parcurs a procesului penal posibilitatea invocării excepțiilor referitoare la competența instanței, legalitatea sesizării, a administrării probelor sau legalitatea actelor efectuate de organul de urmărire penală, fază în care nu se stabilește vinovăția sau nevinovăția inculpatului. Consecința acestei limitări temporale este faptul că, după începerea judecării, nu mai este posibilă restituirea cauzei la procuror, scopul reglementării fiind acela al asigurării soluționării cu celeritate a cauzelor penale. Împrejurarea că instanța competentă să judece cauza pe fond nu poate ea însăși să se

pronunțe cu privire la cererile și excepțiile care au fost ridicate în procedura de cameră preliminară și care au fost soluționate în această procedură (atât pe fond, cât și/sau în contestație) nu afectează dreptul părților la un proces echitabil, deoarece au făcut deja obiect al controlului unui judecător. Instanța competentă să se pronunțe asupra judecării pe fond a cauzei are plenitudinea de jurisdicție să statueze cu privire la temeinicia acuzației în materie penală, deoarece, potrivit art. 374 alin. (7)—(9) din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți, deși nu se readministrează, sunt puse în dezbateră contradictorie a părților sau pot fi administrate din oficiu de către instanță, dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și pentru justa soluționare a cauzei. *Per a contrario*, o probă contestată va fi readministrată, iar, în cazul în care readministrarea nu mai este posibilă, devin aplicabile dispozițiile art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală, care obligă instanța să o pună în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului, dacă imposibilitatea de administrare se referă la o probă administrată în faza de urmărire penală și încuvințată de instanță. Faptul că instanța de judecată va ține seama la judecarea cauzei de o astfel de probă implică filtrarea ei în raport cu exigențele procedural penale referitoare la aprecierea probelor care, potrivit art. 103 din Codul de procedură penală, nu au o valoare dinainte stabilită și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză, condamnarea putând fi dispusă numai atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (Decizia nr. 296 din 11 mai 2016, paragrafele 21 și 22).

16. În fine, Curtea a mai observat că, în urma pronunțării Deciziei nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, procedura în camera preliminară se desfășoară în cadrul unor dezbateri orale și contradictorii. Aceasta presupune că în procedura de cameră preliminară se pot administra probe pentru a se face dovada că anumite probe din rechizitoriu sunt obținute în mod nelegal sau neloyal. Dacă s-ar aprecia în mod contrar, s-ar ajunge la situația în care dreptul la o procedură orală și contradictorie ar fi un drept formal a cărui exercitare nu s-ar bucura de efectivitate (Decizia nr. 296 din 11 mai 2016, precitată, paragraful 24, Decizia nr. 778 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 3 mai 2017, paragraful 19, și Decizia nr. 136 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 11 iulie 2017, paragraful 16)

17. Mai mult, Curtea a reținut că prin Decizia nr. 802 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 6 februarie 2018, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu permite judecătorului de cameră preliminară, în soluționarea cererilor și excepțiilor formulate ori a excepțiilor ridicate din oficiu, să administreze alte mijloace de probă în afara „oricăror înscrisuri noi prezentate” este neconstituțională. În considerentele deciziei precitate, Curtea a constatat, în esență, că este necesar ca, în procedura de cameră preliminară, verificarea legalității administrării probelor de către organele de urmărire penală să fie realizată, în mod nemijlocit, în contradictoriu cu părțile și persoana vătămată, cu posibilitatea administrării oricăror mijloace de probă.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Bulat în Dosarul nr. 16.766/55/2019 al Judecătorei Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 februarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 69

din 1 februarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (4) și (5) și ale art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (4) și (5) și ale art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Moisin Alen Daniel în Dosarul nr. 2.791/175/2020/a1 al Judecătorei Aiud. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.426D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că autorul acesteia critică chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii. În subsidiar, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că prevederile constituționale invocate de autorul excepției sunt respectate de dispozițiile ce formează obiectul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 41 din 24 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.791/175/2020/a1, **Judecătoria Aiud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (4) și (5) și ale art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Moisin Alen Daniel cu ocazia soluționării unei contestații formulate împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate prin care a fost respinsă plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină din cadrul penitenciarului.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că textele de lege criticate nu reglementează dacă termenele prevăzute de acestea sunt termene de recomandare sau de decădere. Apreciază că termenele ce trebuie respectate de petent sunt interpretate ca termene de decădere, pe când celor reglementate în sarcina administrației penitenciare sau a judecătorilor de supraveghere a privării de libertate li se conferă natura juridică a unor termene de recomandare, contrar prevederilor art. 16 din Constituție.

6. **Judecătoria Aiud** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că pentru a se putea constata o încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție este necesară existența unor situații identice, tratate în legislație în mod diferit. Or, prevederile art. 103 și 104 din Legea nr. 254/2013 vizează procedura disciplinară aplicabilă în cazul săvârșirii unor abateri disciplinare de către arestați/condamnați,

iar prevederile art. 56 din același act normativ vizează modul de soluționare a plângerilor acestora privind încălcarea de către administrația penitenciarului a unor drepturi — situații complet diferite, inclusiv în ceea ce privește modul de reglementare. Referitor la interpretarea dată de instanțe (*lato sensu*) dispozițiilor criticate — în sensul că acestea prevăd termene de recomandare, și nu de decădere —, instanța constată că Legea nr. 254/2013 nu prevede vreo sancțiune în cazul nerespectării acestor termene. Așa fiind, devin aplicabile prevederile art. 268 alin. (3) din Codul de procedură penală care reglementează consecințele nerespectării termenelor procedurale în sensul aplicabilității dispozițiilor privitoare la nulități. Având în vedere că o nerespectare a termenelor prevăzute de dispozițiile de lege criticate nu constituie un caz prevăzut în mod expres de art. 281 alin. (1) din Codul de procedură penală, nerespectarea acestora ar putea fi invocată de persoana interesată în momentul în care există un interes procesual propriu în respectarea respectivelor dispoziții legale. Or, condamnatul nu are un astfel de interes, de vreme ce, potrivit art. 104 alin. (2) din Legea nr. 254/2013, plângerea împotriva deciziei de sancționare suspendă executarea sancțiunilor disciplinare până la soluționarea definitivă a acesteia. Instanța apreciază că prin modul de reglementare a termenelor prevăzute de art. 103 alin. (4) și (5) și de art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013 nu este încălcat dreptul persoanelor arestate/condamnate la un proces echitabil și soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 103 alin. (4) și (5) și ale art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, cu următorul conținut:

— Art. 103 alin. (4) și (5): „(4) În termen de 10 zile de la sesizarea comisiei de disciplină, persoana desemnată prezintă acesteia rezultatele cercetării prealabile. Cercetarea prealabilă are ca scop lămurirea incidentului sub toate aspectele și presupune audierea persoanei condamnate cercetate și verificarea apărărilor acesteia.

(5) În termen de 10 zile de la primirea rezultatelor cercetării prealabile, comisia de disciplină, după ascultarea persoanei condamnate și a oricărei altei persoane care are cunoștință despre împrejurările în care a fost săvârșită fapta, aplică prin hotărâre scrisă una dintre sancțiunile disciplinare sau, după caz, clasează dosarul de cercetare disciplinară.”

— Art. 104 alin. (7): „(7) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate soluționează plângerea, prin încheiere

motivată, în termen de 10 zile de la primirea acesteia, pronunțând una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune anularea sau modificarea sancțiunii disciplinare aplicate de comisia de disciplină;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată, rămasă fără obiect, tardivă sau inadmisibilă, după caz;

c) ia act de retragerea plângerii.”

11. Autorul excepției susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra unor critici formulate dintr-o perspectivă identică, prin Decizia nr. 51 din 28 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 9 iunie 2023. Cu acel prilej, Curtea a observat că autorul excepției susținea că textele de lege sunt neconstituționale, permițând judecătorilor din cadrul instanțelor și judecătorilor de supraveghere a privării de libertate să legifereze și să interpreteze legea în interesul lor. Totodată, autorul excepției susținea că instanțele judecătorești și judecătorul de supraveghere a privării de libertate interpretează termenele ce trebuie respectate de petent ca fiind termene de decădere, pe când celor reglementate în sarcina administrației penitenciare li se conferă natura juridică a unor termene de recomandare.

13. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea a apreciat că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de modul în care judecătorul fondului/judecătorul de supraveghere a privării de libertate a interpretat și a aplicat dispozițiile ce reglementează termenele prevăzute de art. 103 alin. (4) și (5) și de art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013. Astfel, prin criticile de neconstituționalitate formulate, autorul excepției pune în discuție, în realitate, o pretinsă neconstituționalitate a textelor de lege criticate, ce este motivată exclusiv din perspectiva unor împrejurări concrete, individualizate la speța aflată pe rolul instanței de fond.

14. Or, instanța de contencios constituțional este investită, prin Legea fundamentală, cu competența de a aprecia asupra concordanței dintre prevederile legilor și ordonanțelor și dispozițiile ori principiile constituționale. Verificarea constituționalității textelor de lege supuse controlului de constituționalitate se realizează prin raportare la Legea fundamentală, aceasta constituind reperul față de care, în virtutea rolului său constituțional, Curtea poate examina constituționalitatea textelor de lege ce formează obiectul excepției. Dacă ar exercita controlul de constituționalitate prin prisma situațiilor de fapt particulare, specifice fiecărui litigiu aflat pe rolul instanțelor judecătorești în cursul soluționării cărora se ridică excepții de neconstituționalitate, Curtea Constituțională ar nesocoti principiul separației puterilor în stat, substituindu-se instanței de judecată și riscând să realizeze, astfel, o intruziune în atribuțiile autorității judecătorești.

15. Astfel, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

16. Prin urmare, întrucât se ridică o problemă de interpretare și aplicare a textului de lege criticat, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional, Curtea constată că cele statuate prin decizia anterior menționată se aplică *mutatis mutandis* și în cauza dedusă controlului de constituționalitate, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (4) și (5) și ale art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (4) și (5) și ale art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Moisin Alen Daniel în Dosarul nr. 2.791/175/2020/a1 al Judecătorei Aiud.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Aiud și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 februarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea documentației de urbanism „Reactualizare Plan urbanistic general și Regulament local de urbanism comuna Săsciori, județul Alba”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 47/2000 privind stabilirea unor măsuri de protecție a monumentelor istorice care fac parte din Lista patrimoniului mondial, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 564/2001, cu modificările și completările ulterioare, și al nr. crt. 81 din anexa nr. 1 la Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă documentația de urbanism „Reactualizare Plan urbanistic general și Regulament local de urbanism comuna Săsciori, județul Alba”, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și
administrației,
Adrian-Ioan Veștea
Ministrul culturii,
Raluca Turcan

București, 13 iunie 2024.
Nr. 671.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București, sectorul 1

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.292/2020 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie S.C. Edu Innovation Center — S.R.L. din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.303/2023 privind extinderea activității unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București, sectorul 1;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 4 din 26.03.2024;
- Referatului de aprobare nr. 3.966 din 2.04.2024 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „preșcolar (alternativa educațională Montessori)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe”, cu sediul principal în str. Petre S. Aurelian nr. 12, sectorul 1, municipiul București, și sediul secundar în șoseaua Străulești nr. 156, sectorul 1, municipiul București, pentru nivelul de învățământ „preșcolar (alternativa educațională Montessori)”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2024—2025.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe”, municipiul București, sectorul 1, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic și personalul administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București, sectorul 1, angajat conform prevederilor legii, pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București, sectorul 1.

Art. 4. — Capacitatea maximă de școlarizare este de 5 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 1).

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București,

sectorul 1, dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București, sectorul 1, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București, sectorul 1, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029.

Art. 8. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Montessori Universe” din municipiul București, sectorul 1, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 22 mai 2024.

Nr. 4.478.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind ridicarea autorizației de funcționare provizorie și intrarea în lichidare a unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Ecaterina Teodoroiu” din municipiul Făgăraș, județul Brașov**

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.680/2017 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Comitetului Femeilor pentru Apărare și Ocrotire din municipiul Făgăraș pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Ecaterina Teodoroiu” din orașul Făgăraș,

— Adresei Comitetului Femeilor pentru Apărare și Ocrotire din municipiul Făgăraș, județul Brașov, înregistrată la Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) cu nr. 12.593 din 26.10.2023;

— Adresei Comitetului Femeilor pentru Apărare și Ocrotire din municipiul Făgăraș, județul Brașov, înregistrată la ARACIP cu nr. 19 din 4.01.2024;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 1 din 31.01.2024;

— Referatului de aprobare nr. 4.225 din 11.04.2024 privind ridicarea autorizației de funcționare provizorie și intrarea în lichidare a unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Ecaterina Teodoroiu” din municipiul Făgăraș, județul Brașov,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Începând cu anul școlar 2024—2025 se ridică autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Ecaterina Teodoroiu” din municipiul Făgăraș, județul Brașov, cu sediul în strada Doctor Ioan Senchea nr. 75, pentru nivelul de învățământ „postliceal” (nivelul 3 avansat conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și rata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 5 conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare), domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”.

Art. 2. — (1) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar are obligația de a comunica unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Ecaterina Teodoroiu” din municipiul Făgăraș, județul Brașov, prevederile prezentului ordin, în termen de 30 de zile de la emiterea acestuia.

(2) Școala Postliceală Sanitară „Ecaterina Teodoroiu” din municipiul Făgăraș, județul Brașov, are dreptul de a contesta decizia privind ridicarea autorizației de funcționare provizorie în

termen de 30 de zile de la comunicarea dispozițiilor prezentului ordin, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Ecaterina Teodoroiu” din municipiul Făgăraș, județul Brașov, nu mai are dreptul de a înscrie elevi pentru nivelul de învățământ „postliceal” (nivelul 3 avansat conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, respectiv nivel 5 conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare), domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, menționate la art. 1, începând cu anul școlar 2024—2025 și va desfășura procesul de învățământ în lichidare, având obligația de a asigura școlarizarea elevilor până la finalizarea nivelului de învățământ „postliceal” menționat anterior, respectiv până la sfârșitul anului școlar 2025—2026.

Art. 4. — Comitetul Femeilor pentru Apărare și Ocrotire din municipiul Făgăraș, județul Brașov, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Ecaterina Teodoroiu” din municipiul Făgăraș, județul Brașov, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Brașov și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 22 mai 2024.
Nr. 4.480.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 24

din 20 mai 2024

Dosar nr. 477/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămașă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mihai Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 477/1/2024, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.616/113/2022.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 18 ianuarie 2024, în Dosarul nr. 1.616/113/2022, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *cum se interpretează și se aplică dispozițiile art. 65 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 263/2010), în sensul de a stabili dacă o persoană care beneficiază de o pensie anticipată parțială în temeiul art. 65 alin. (1) și (4) din lege poate solicita recalcularea numărului de luni de anticipare în situația modificării ulterioare a dispozițiilor art. 65 alin. (5) sau dacă poate solicita înscrierea la pensia anticipată parțială în temeiul art. 65 alin. (1) și (5) din aceeași lege.*

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 1 martie 2024, cu nr. 477/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 20 mai 2024.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

10. *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 65. — „(1) Pensia anticipată parțială se cuvine, cu cel mult 5 ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare, persoanelor care au realizat stagiul complet de cotizare, precum și celor care au depășit stagiul complet de cotizare cu până la 8 ani. (...)

(4) Cuantumul pensiei anticipate parțiale se stabilește din cuantumul pensiei pentru limită de vârstă, prin diminuarea acestuia în raport cu stagiul de cotizare realizat și cu numărul de luni cu care s-a redus vârsta standard de pensionare, conform tabelului nr. 21.

Tabelul nr. 21

Perioada de cotizare realizată peste stagiul standard complet de cotizare prevăzut în anexa nr. 5	Procentul de diminuare pentru fiecare lună de anticipare (%)
până la 1 an	0,50
peste 1 an	0,45
peste 2 ani	0,40
peste 3 ani	0,35
peste 4 ani	0,30
peste 5 ani	0,25
peste 6 ani	0,20
între 7 și 8 ani	0,15

(5) Persoanele care au locuit cel puțin 30 de ani în zonele afectate de poluarea remanentă din cauza extracției, preparării și arderii cărbunelui sau a șisturilor bituminoase, a extracției și preparării minereurilor de uraniu, a extracției și prelucrării minereurilor feroase și neferoase cu conținut de praf sau de emisii de gaze cu efect de seră, de amoniac și derivate, de cupru, plumb, sulf, azot, fosfor, cadmiu, arseniu, zinc, mangan, fluor, clor, feldspat și siliciu ori de radiații din minereuri radioactive, hidrogen sulfurat, crom trivalent, crom hexavalent, cianuri, de pulberi metalice și/sau de cocs metalurgic, a prelucrării țițeiului sulfurat, desulfurării benzinei, a țițeiului parafinos și neparafinos, a distilării țițeiului în vederea producerii păcurii și a uleiurilor, respectiv în localitățile Baia Mare, Călărași, Coșca Mică, Drobeta-Turnu Severin, Slatina, Târgu Mureș, Târnăveni, Turnu Măgurele, precum și în localitățile Abrud, Avram Iancu, Baia de Arieș, Bistra, Lupșa, Ocna Mureș, Ocoliș, Roșia Montană, Sălciua și Zlatna din județul Alba, Aluniș, Arad, Cicir, Fântânele, Frumușeni, Horea, Măndruloș, Tisa Nouă, Vladimirescu din județul Arad, Pitești din județul Argeș, Bacău, Comănești și Onești din județul Bacău, Băița din județul Bihor, Maieru, Rodna și Șanț din județul Bistrița-Năsăud, Codlea, Crizbav, Făgăraș, Feldioara, Hălchiu, Satu Nou și Victoria din județul Brașov, Brăila, Chișcani și Tichilești din județul Brăila, Anina, Armeniș, Ciudanovița, Moldova Nouă, Oțelu Roșu și Reșița din județul Caraș-Severin, Aghireșu, Câmpia Turzii, Căpuș Mare, Dej, Iara și Turda din județul Cluj, Năvodari din județul Constanța, Baraolt din județul Covasna, Târgoviște și Titu din județul Dâmbovița, Ișalnița din județul Dolj, Galați din județul Galați, Clejani, Giurgiu din județul Giurgiu, Letca Nouă, Brănești, Bălteni, Bustuchin, Călnic, Drăgotești, Fărcăsești, Ionești, Mătăsari, Motru, Negomir, Ploșoru, Prigoria, Roșia de Amaradia, Rovinari, Turburea, Turceni și Urdari din județul Gorj, Bălan, Borsec, Corbu, Jolotca, Săndominic și Tulgheș din județul Harghita, Aninoasa, Baia de Criș, Băița, Brad, Călan, Certeju de Sus, Criscior, Deva, Ghelari, Hunedoara, Lupeni, Orăștie, Petrila, Petroșani, Răchitova, Șoimuș, Teliucu Inferior, Uricani, Vața de Jos, Vețel, Vulcan din județul Hunedoara, Ciulnița și Slobozia din județul Ialomița, Băiuț, Borșa, Căvnic, Cicărlău, Desești, Satulung, Șișești, Remetea Chioarului și Copalnic Mânăstur din județul Maramureș, Grințieș și Săvinești din județul Neamț, Brazi, Comarnic, Florești, Ploiești și Valea Călugărească din județul Prahova, Videle din județul Teleorman, Broșteni, Crucea, Iacobeni, Ostra, Stulpicani și Vatra Dornei din județul Suceava, Fârdea, Margina, Nădrag și Tomești din județul Timiș, Mina Altân Tepe și Tulcea din județul Tulcea, Berbești și Râmnicu Vâlcea din județul Vâlcea, pe o rază de 8 km în jurul localității în care se află situl contaminat, beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare cu 2 ani fără penalizarea prevăzută la alin. (4). (...)"

III. Expunerea succintă a procesului

11. Prin cererea înregistrată la Tribunalul Brăila — Secția I civilă, la 22 august 2022, cu nr. 1.616/113/2022, reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Casa Județeană de Pensii B, anularea Adresei nr. RGxxxx din 29 iulie 2022 și emiterea unei decizii prin care să îi fie valorificate drepturile recunoscute prin art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2022 pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (Legea nr. 161/2022).

12. În fapt, reclamantul a ieșit la pensie anticipată la data de 15 februarie 2021, având o penalizare calculată până la data de 15 februarie 2026.

13. Conform art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2022, persoanele care au locuit cel puțin 30 de ani în localitățile Brăila, Tichilești și Chișcani și în jurul localității în care se află situl contaminat, pe o rază de 8 km, beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare cu 2 ani, fără penalizarea prevăzută de art. 65 alin. (4) din Legea nr. 263/2010. La data de 11 iulie 2022, reclamantul a solicitat valorificarea drepturilor stabilite prin Legea nr. 161/2022, respectiv eliminarea penalizării pentru ultimii doi ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare, solicitare care nu a fost soluționată favorabil.

14. Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, susținând că reclamantului nu i se poate aplica textul legal invocat, întrucât a beneficiat la înscrierea la pensie anticipată de reducerea vârstei standard de pensionare cu 5 ani. Prin Decizia nr. xxxxxx din 23 martie 2021, reclamantului i s-a stabilit 60 de luni de anticipare, în funcție de care s-a calculat diminuarea prevăzută la art. 64 alin. (4) din Legea nr. 263/2010. Conform art. 66 din Legea nr. 263/2010, reclamantul nu mai poate beneficia de o altă reducere a vârstei standard de pensionare și, prin urmare, nici de reducerea prevăzută la art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 161/2022.

15. Prin Sentința civilă nr. 480 din 14 iunie 2023, Tribunalul Brăila — Secția I civilă a respins, ca nefondată, acțiunea.

16. Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că, întrucât reclamantul a beneficiat de reducerea vârstei standard de pensionare, în condițiile art. 65 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, față de dispozițiile art. 66 din aceeași lege, nu ar fi putut beneficia, la acel moment, și de reducerea prevăzută de art. 65 alin. (5).

17. Pe de altă parte, dispozițiile art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 conferă beneficiul reducerii vârstei standard de pensionare cu 2 ani, fără penalizarea prevăzută la alin. (4), persoanelor care au locuit cel puțin 30 de ani în zonele/localitățile menționate de textul de lege.

18. Instanța de fond a avut în vedere dispozițiile art. 53 alin. (1) și (3) și ale art. 54 alin. (1) din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, cu completările ulterioare (Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010), și a reținut că nu ar putea fi cumulate (adunate) reducerile vârstei de pensionare prevăzute de art. 65 alin. (1) și (5) din Legea nr. 263/2010, astfel încât reclamantul să solicite pensia cu 7 ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare.

19. Tribunalul a mai reținut și că art. 65 alin. (6) din Legea nr. 263/2010 stabilește că prevederile alin. (5) se aplică până la data de 31 decembrie 2030. Cum reclamantul este născut la 15 februarie 1961, iar vârsta standard de pensionare în cazul său este de 65 de ani, în conformitate cu art. 54 alin. (1) din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010, cu cel mult 2 ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare, respectiv începând cu data de 15 februarie 2024, acesta ar

putea solicita casei județene de pensii înscrierea la pensia anticipată parțială prevăzută de art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, anexând adeverința-tip eliberată de serviciul public comunitar de evidență a persoanelor competent, conform art. 54 alin. (5) din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010.

20. La momentul formulării cererii adresate Casei Județene de Pensii B (11 iulie 2022), solicitarea de înscriere la pensia anticipată nu putea fi soluționată favorabil, fiind prematură, și nici nu putea fi cumulată reducerea vârstei de pensionare prevăzută de art. 65 alin. (1) cu reducerea prevăzută de alin. (5) din Legea nr. 263/2010.

21. *Împotriva acestei sentințe au declarat apel ambele părți.*

22. *Apelantul-reclamant* a susținut că nu se poate reține că ar beneficia de o dublă reducere a vârstei standard de pensionare. Dacă s-ar face aplicarea dispozițiilor legale ce au intrat în vigoare după ieșirea sa anticipată la pensie, ar trebui să aibă o penalizare de doar 3 ani, conform dispozițiilor Legii nr. 161/2022.

23. Instanța de fond ar fi trebuit să admită cererea de chemare în judecată, având în vedere că a solicitat diminuarea cu 2 ani a perioadei de penalizare, ceea ce înseamnă că ar fi avut aplicabilitate începând cu data de 15 februarie 2024, dată de la care reclamantul ar mai fi avut 2 ani până la pensionarea de drept, fără penalizare.

24. *Pârâta Casa Județeană de Pensii B* a declarat apel împotriva considerentelor sentinței și a solicitat să se constate că pensia anticipată parțială acordată conform dispozițiilor art. 65 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, de care beneficiază reclamantul, nu poate fi transformată decât în pensie pentru limită de vârstă, potrivit dispozițiilor art. 67 alin. (1) din aceeași lege și ale art. 52 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010.

25. Cu privire la art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2022, a susținut că acesta reglementează tot un tip de pensie anticipată parțială, și nicidecum o pensie pentru limită de vârstă. Aplicarea acestui text de lege în cazul reclamantului ar însemna, de fapt, trecerea acestuia de la o pensie anticipată parțială la o altă pensie anticipată parțială, ceea ce ar contraveni dispozițiilor art. 67 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 și ale art. 52 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010.

26. Totodată, aplicarea dispozițiilor art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, începând cu data de 15 februarie 2024, așa cum a reținut instanța de fond prin considerente, ar însemna, de fapt, eliminarea diminuării prevăzute de art. 65 alin. (4) din Legea nr. 263/2010 începând cu vârsta de 63 de ani (vârsta standard de pensionare redusă cu 2 ani). Prin aceasta s-ar încălca dispozițiile art. 67 alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

27. În ședința publică din 23 noiembrie 2023, instanța, din oficiu, a pus în discuție oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea dispozițiilor art. 65 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 263/2010.

28. Prin încheierea pronunțată la 18 ianuarie 2024, sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecării.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

29. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

30. Astfel, există o cauză aflată în curs de judecată, în materia asigurărilor sociale, în ultimă instanță, stadiul procesual apel, în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, investit să soluționeze cauza.

31. Litigiul pendinte este început după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, acțiunea fiind înregistrată pe rolul instanței la data de 22 august 2022.

32. Chestiunea de drept ce necesită a fi lămurită ridică dificultăți de interpretare a dispozițiilor art. 65 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 263/2010, deoarece textele sunt incomplete și, ca urmare a modificărilor intervenite, nu pot fi corelate.

33. Problema de drept este una reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și controversate, deoarece din modul de reglementare nu se poate identifica voința legiuitorului în ceea ce privește drepturile pe care le oferă unei persoane beneficiare a unei pensii anticipate parțiale în baza art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010, dar care a locuit într-una din zonele enumerate în alin. (5) al aceleiași articol.

34. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 65 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 263/2010 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât obiectul litigiului constă în obligarea casei de pensii la emiterea unei decizii prin care să înlăture penalizarea stabilită prin decizia de pensionare anticipată, în baza art. 65 alin. (1) și (4), pentru cei doi ani până la împlinirea vârstei standard de pensionare, conform art. 65 alin. (5), deoarece reclamantul a locuit peste 30 de ani în municipiul Brăila.

35. De asemenea, chestiunea de drept prezintă noutate, întrucât, deși dispozițiile art. 65 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 263/2010 nu sunt recent intrate în vigoare, din verificarea jurisprudenței naționale nu reiese că norma în discuție a primit o rezolvare substanțială; zonele pentru care s-a acordat beneficiul reducerii vârstei s-au extins periodic, ultima fiind realizată în iulie 2023, astfel încât numărul persoanelor care se vor afla în situația juridică menționată va fi mult mai mare.

36. În urma consultării jurisprudenței instanței supreme, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor instanței supreme consultate la data pronunțării încheierii de sesizare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

37. *Apelantul-reclamant* a susținut că art. 65 din Legea nr. 263/2010 nu prevede că nu se pot deduce din perioada de anticipare parțială cei doi ani, conform alin. (5).

38. Este eronată interpretarea potrivit căreia trecerea de la pensia anticipată la pensia pentru limită de vârstă se poate face doar din oficiu de către casa județeană de pensii, având în vedere că Legea nr. 161/2022 este un beneficiu ce se acordă doar anumitor categorii de persoane și doar dacă acestea formulează cerere însoțită de documente doveditoare.

39. Dispozițiile art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 conferă beneficiul reducerii vârstei standard de pensionare cu 2 ani, fără penalizarea prevăzută la alin. (4), persoanelor care au locuit cel puțin 30 de ani în zonele/localitățile menționate în textul de lege. Așadar, pentru aceste persoane, vârsta standard de pensionare va fi determinată conform dispozițiilor art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, în măsura în care fac dovada îndeplinirii condițiilor impuse de text cu adeverință-tip eliberată de serviciul public comunitar de evidență a persoanelor competent, conform art. 54 alin. (5) din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010.

40. Punctul de vedere exprimat de *apelanta-pârâtă Casa Județeană de Pensii B* este în sensul că, în cazul unei pensii anticipate parțiale, eliminarea diminuării prevăzute la art. 65 alin. (4) din Legea nr. 263/2010 nu se poate face decât la data îndeplinirii condițiilor pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă. Dispozițiile legale sunt clare și nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept.

41. Art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2022, reglementează un tip de pensie anticipată parțială și nicicum o pensie pentru limită de vârstă.

42. În aceste condiții, dispozițiile art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 nu pot fi aplicate în cazul persoanelor deja înscrise la pensie anticipată parțială, deoarece ar însemna trecerea de la o pensie anticipată parțială la o altă pensie anticipată parțială și, totodată, ar însemna eliminarea diminuării prevăzute la art. 65 alin. (4) din Legea nr. 263/2010 la o dată anterioară îndeplinirii condițiilor pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă, ceea ce ar contraveni dispozițiilor legale arătate.

43. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile nu au exprimat puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

44. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate nu este unitar, textele de lege fiind redactate într-o manieră care permite interpretări diferite. Un aspect important în cauză este acela că, la data la care persoana îndreptățită a solicitat înscrierea la pensia anticipată parțială în temeiul art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010, zona în care a locuit peste 30 de ani nu era inclusă în enumerarea art. 65 alin. (5) din aceeași lege. Ulterior, textul art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 a fost modificat și completat prin Legea nr. 161/2022, prin includerea localității unde a trăit reclamantul între cele pentru care se poate beneficia de pensie anticipată parțială fără penalizare.

45. *Într-o opinie*, se consideră că o persoană care beneficiază de o pensie anticipată parțială în temeiul art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 poate solicita recalcularea numărului de luni de anticipare, în temeiul art. 65 alin. (5) din aceeași lege, în sensul că din numărul lunilor de anticipare trebuie scăzute 24 de luni sau că poate solicita înscrierea la pensia anticipată parțială în temeiul art. 65 alin. (1) și (5) din Legea nr. 263/2010, fără penalizare.

46. Se are în vedere că Legea nr. 263/2010 reglementează în art. 65 un singur tip de pensie, pensia anticipată parțială. Nu se poate vorbi despre două tipuri de pensie anticipată parțială: cu penalizare, în alin. (4), și fără penalizare, în alin. (5). Prin urmare, nu s-ar pune problema transformării pensiei, astfel încât nu ar fi incident art. 67 din Legea nr. 263/2010.

47. Includerea alin. (5) în articolul destinat pensiei anticipate parțiale constituie o incoerență legislativă, deoarece, fiind înlăturată penalizarea, pensia nu mai e parțială.

48. Legiuitorul nu reglementează distinct situația persoanelor care beneficiază de pensie anticipată parțială, dar care au locuit în zonele enumerate în art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010. Cu toate acestea, având în vedere că reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută în alin. (5) se acordă în baza unor condiții obiective — poluarea remanentă din acele zone —, nu există nicio justificare obiectivă pentru înlăturarea persoanelor care au beneficiat de pensie anticipată parțială cu cel mult 5 ani înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare de a beneficia de pensie fără penalizare cu doi ani înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare. Întrucât au locuit în aceleași condiții, trebuie să li se recunoască aceleași beneficii.

49. *Într-o altă opinie*, se apreciază că eliminarea diminuării prevăzute la art. 65 alin. (4) din Legea nr. 263/2010 nu se poate face decât la data îndeplinirii condițiilor pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă, că nu se poate recalcula numărul de luni de anticipare nici în situația modificării ulterioare a dispozițiilor art. 65 alin. (5) din aceeași lege și că aceste dispoziții nu pot fi aplicate în cazul persoanelor deja înscrise la pensie anticipată parțială.

50. Se are în vedere că din conținutul art. 65 din Legea nr. 263/2010 rezultă că acesta reglementează două situații juridice distincte. În art. 65 alin. (1) și (4) este prevăzută pensia anticipată parțială acordată cu cel mult 5 ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare persoanelor care au realizat stagiul complet de cotizare, precum și celor care au depășit stagiul complet de cotizare cu până la 8 ani, într-un quantum diminuat în funcție de numărul lunilor cu care s-a redus vârsta standard de pensionare.

51. Art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 reglementează tot o pensie anticipată parțială, pentru că trebuie îndeplinită condiția stagiului de cotizare (complet sau depășit cu până la 8 ani), dar vârsta standard este redusă cu 2 ani, iar quantumul pensiei este fără diminuare.

52. Întrucât art. 67 din Legea nr. 263/2010 și art. 52 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 prevăd că pensia anticipată ori pensia anticipată parțială se transformă din oficiu în pensie pentru limită de vârstă, rezultă că nu este posibilă trecerea de la pensia cu penalizare la cea fără penalizare, întrucât nu se poate adăuga la lege. Prin urmare, numărul lunilor de penalizare, respectiv procentul de diminuare, rămâne neschimbat până la data îndeplinirii condițiilor pentru a beneficia de pensia pentru limită de vârstă.

53. În principiu, orice persoană ar trebui să aibă un drept de opțiune între cele două tipuri de pensie: dacă se pensionează cu 2—5 ani mai devreme decât vârsta standard, quantumul pensiei este diminuat, dacă alege să se pensioneze cu cel mult 2 ani înainte de vârsta standard (și îndeplinește condițiile privind zona în care a locuit și intervalul de timp necesar), beneficiază de pensie fără penalizare. Diferența de tratament juridic între persoane care au locuit același timp în aceleași zone geografice este justificată de numărul de luni cu care se reduce vârsta standard de pensionare.

54. Situațiile juridice tranzitorii determinate de modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 prin extinderea ariilor geografice în care se poate beneficia de reducerea vârstei standard de pensionare pentru a beneficia de pensie anticipată parțială fără penalizare nu au fost reglementate de legiuitor, deși ar fi putut, dacă ar fi intenționat. Astfel, în numeroase situații în care a introdus noi beneficii pentru pensionari, legiuitorul a prevăzut expres o recalculare a pensiilor aflate în plată. Prin urmare, nici instanțele nu ar putea adăuga la lege.

55. Având în vedere principiul neretroactivității legii civile, textul art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, în forma modificată prin Legea nr. 161/2022, se aplică numai pentru viitor persoanelor care vor solicita înscrierea la pensia anticipată parțială pentru prima dată după intrarea în vigoare a acestei legi.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

56. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești și opinii teoretice, din care a rezultat existența a două orientări jurisprudențiale diferite.

57. Astfel, *într-o primă orientare jurisprudențială*, s-a stabilit că beneficiul prevăzut de art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 referitor la pensia anticipată parțială nu poate fi cumulat cu cel acordat prin art. 65 alin. (5) din aceeași lege, opunându-se prevederile art. 66 din Legea nr. 263/2010 și nefiind posibilă recalcularea numărului de luni de anticipare prin eliminarea penalizării prevăzute de alin. (4) din același text.

58. În acest sens, s-au pronunțat hotărâri judecătorești de către Tribunalul Alba, Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Ialomița, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Dâmbovița, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Timișoara.

59. *În cea de-a doua orientare jurisprudențială* identificată, s-a apreciat că este posibilă recalcularea pensiei anticipate parțiale cu luarea în considerare a beneficiului prevăzut de

alin. (5) al art. 65 din Legea nr. 263/2010, întrucât acesta este recunoscut, date fiind condițiile speciale în care a locuit pensionarul mai mult de 30 de ani, în zone afectate de poluare, neexistând nicio dispoziție legală care să interzică cumulul acestor beneficii [și anume, ca un pensionar care a solicitat și obținut pensia anticipată parțială în condițiile art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 să obțină, cu doi ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare, eliminarea penalizării prevăzute la alin. (4)].

60. În sensul acestei orientări jurisprudențiale s-au pronunțat hotărâri judecătorești de către Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel București, Tribunalul Tulcea, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Caraș-Severin, Curtea de Apel Timișoara.

61. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

62. Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010, însă cu privire la alte aspecte decât cele care interesează prezenta cauză.

63. La data pronunțării prezentei decizii, pe rolul instanței de contencios constituțional se află 6 dosare în fază de raport, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

64. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, lipsind condiția noutății chestiunii de drept.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

65. Pentru legala investire a Înaltei Curți de Casație și Justiție în cadrul mecanismului de unificare constând în pronunțarea unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate a acestei proceduri, condiții care trebuie întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze în curs de judecată;
- judecata cauzei să se afle în ultimă instanță pe rolul tribunalului, al curții de apel sau al Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- ivirea unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate;
- asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

66. Verificându-se întrunirea acestor cerințe legale, în raport cu elementele sesizării și cu materialul jurisprudențial înaintat de către instanțe, rezultă că ele se regăsesc **doar parțial**, nefiind îndeplinite toate exigențele procedurale menționate pentru declanșarea mecanismului preîntâmpinării practicii neunitare.

67. Se constată că în cauză sunt îndeplinite cerințele formale referitoare la **existența unui litigiu în curs de judecată**, în materia asigurărilor sociale, aflat pe rolul curții de apel, **care soluționează în ultimă instanță** [conform art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, art. 155 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă].

68. Chestiunea de drept identificată de completul de judecată, constând în modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 65 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 263/2010, respectiv în ce măsură titularul unei pensii anticipate parțiale poate să valorifice și beneficiul reducerii vârstei standard de pensionare fără penalizarea corespunzătoare lunilor de anticipare, în condițiile locuirii timp de cel puțin 30 de ani în zonele afectate de poluarea remanentă, **este una veritabilă**, ținând seama de faptul că dispozițiile legale au fost modificate succesiv, fără să fie instituite norme tranzitorii pentru situațiile intertemporale apărute, fără să se prevadă recalcularea numărului lunilor de anticipare, dacă și în ce măsură dispoziția legală de favoare se aplică și în cazul persoanelor deja înscrise la pensie anticipată parțială sau doar persoanelor cărora li se deschide vocația la un astfel de beneficiu după intrarea în vigoare a dispozițiilor legale modificatoare și respectiv doar cu doi ani înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare.

69. De asemenea, **există legătura chestiunii de drept semnalate** cu soluționarea fondului cauzei, în contextul în care criticile formulate de părți în apel au vizat tocmai modalitatea în care instanța fondului a făcut aplicarea prevederilor art. 65 alin. (1) și (5) din Legea nr. 263/2010, considerând că reclamantul, înscris la pensie anticipată parțială, conform art. 65 alin. (1), din Legea nr. 263/2010 nu ar beneficia și de reducerea prevăzută de alin. (5) al aceluiași articol (cu modificarea introdusă prin Legea nr. 161/2022), deoarece pensia anticipată parțială nu ar putea fi cumulată cu nicio altă reducere. În același timp, într-o motivare subsidiară, tribunalul a reținut și că prevederile art. 66 din Legea nr. 263/2010 nu exclud de la aplicarea beneficiului reducerii vârstei standard de pensionare cu 2 ani, fără penalizarea prevăzută la alin. (4), persoanele care anterior au beneficiat de pensia anticipată parțială, întrucât interdicția cumulării vizează doar reducerea vârstei standard de pensionare, nu și alte aspecte.

70. În acest context, ambele părți au declarat apel (intimata Casa de pensii îndreptându-și calea de atac numai împotriva considerentelor) și au criticat interpretarea dată de tribunal dispozițiilor art. 65 alin. (1) și (5) din Legea nr. 263/2010.

71. Este îndeplinită și condiția **nestatuării instanței supreme**, întrucât problema de drept semnalată nu a fost soluționată printr-o hotărâre prealabilă sau recurs în interesul legii, nu se regăsește într-o jurisprudență consolidată a instanței supreme și, până la data pronunțării prezentei decizii, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

72. Chestiunea de drept **nu îndeplinește însă cerința noutății** pentru a o face aptă să declanșeze mecanismul prevenirii unei practici neunitare, având în vedere că, în materie, s-a dezvoltat o bogată jurisprudență, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, când textul art. 65 alin. (5) avea o sferă restrânsă de aplicabilitate și continuând cu modificările succesive intervenite asupra acestuia, care au extins aria persoanelor beneficiare ale reducerii vârstei standard de pensionare cu 2 ani fără penalizarea prevăzută la alin. (4).

73. Astfel, dispozițiile inițiale ale art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 recunoșteau beneficiul reducerii vârstei standard de pensionare cu 2 ani, fără penalizare, doar persoanelor care locuiseră cel puțin 30 de ani în zonele afectate de poluarea remanentă datorată extracției și prelucrării minereurilor neferoase cu conținut de cupru, plumb, sulf, cadmiu, arseniu, zinc, mangan, fluor, clor, respectiv Baia Mare, Copșa Mică și Zlatna și pe o rază de 8 km în jurul acestor localități.

74. Circumstanțierea, în această modalitate, a destinatarilor normei a avut drept consecință judecata unor astfel de litigii, în cadrul cărora titularii ai unor pensii anticipate parțiale solicitau recunoașterea beneficiului normei, adică reducerea numărului lunilor de anticipare (cu 24, corespunzătoare celor 2 ani prevăzuți de dispoziția legală) și recalcularea pensiilor, de către

instanțe situate în raza Curții de Apel Cluj. Soluționând astfel de cauze în căile de atac, într-o jurisprudență aproape unitară¹ (cu rezerva unei hotărâri), această curte de apel a statuat că dispozițiile art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 trebuie aplicate și persoanelor care aveau recunoscut dreptul la pensie parțială anticipată întrucât nu poate fi anulat un beneficiu legal în absența unei prevederi exprese. S-a reținut, totodată, că teza potrivit căreia valorificarea dreptului nu ar putea fi făcută decât cu condiția ca beneficiarul ei să nu fi accesat anterior dreptul la pensia anticipată cu penalizare este fără niciun fundament juridic și contrazice prevederile art. 107 din Legea nr. 263/2010, regulile de interpretare a legii presupunând să fie avut în vedere scopul legiferării. De asemenea, utilizarea adeverinței care atestă locuirea în zonele menționate se înscrie în sfera *altor documente* de natură să modifice drepturile la pensie, nevalorificate la stabilirea acesteia, în sensul art. 107 alin. (3) din Legea nr. 263/2010.

75. Ulterior, norma cuprinsă în art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 a cunoscut 13 modificări legislative², extinzându-se, de fiecare dată, sfera persoanelor care au locuit în zonele afectate de poluarea remanentă datorată extracției și prelucrării minereurilor neferoase cu conținut de cupru, plumb, sulf, cadmiu, arseniu, zinc, mangan, fluor, clor, zone situate la nivelul mai multor județe ale țării.

76. În mod corespunzător, jurisprudența s-a dezvoltat și la nivelul altor instanțe, dar de o manieră neunitară, conturându-se două orientări, respectiv:

a) beneficiul prevăzut de art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 referitor la pensia anticipată parțială nu poate fi cumulată cu cel acordat prin art. 65 alin. (5), din aceeași lege opunându-se prevederile art. 66 din lege și nefiind posibilă recalcularea numărului de luni de anticipare prin eliminarea penalizării prevăzute de alin. (4) din același text; și b) este posibilă recalcularea pensiei anticipate parțiale cu luarea în considerare a beneficiului prevăzut de alin. (5) al art. 65 din Legea nr. 263/2010, întrucât acesta este recunoscut date fiind condițiile speciale în care a locuit pensionarul mai mult de 30 de ani, în zone afectate de poluare, neexistând nicio dispoziție legală care să interzică cumulum acestor beneficii [și anume, ca un pensionar care a solicitat și obținut pensia anticipată parțială în condițiile art. 65 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 să obțină, cu doi ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare, eliminarea penalizării prevăzute la alin. (4)].

77. Astfel, în sensul primei orientări s-au identificat: Decizia nr. 180 din 14 februarie 2024 a Curții de Apel Brașov — Secția civilă; Sentința nr. 1.757 din 5 octombrie 2022 a Tribunalului

Dâmbovița — Secția I civilă, definitivă prin Decizia nr. 302 din 15 februarie 2023 a Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă; Decizia nr. 328 din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă; Decizia nr. 1.637 din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă; Decizia nr. 2.114 din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Craiova — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale; Sentința nr. 423 din 14 aprilie 2021 a Tribunalului Ialomița — Secția civilă, definitivă prin neapelare; Decizia nr. 927 din 5 septembrie 2017 a Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale; Sentința nr. 2.840 din 24 noiembrie 2023 a Tribunalului Alba — Secția I civilă (nedefinitivă); deciziile nr. 1.227 din 29 septembrie 2021, nr. 332 din 24 februarie 2022 și nr. 1.205 din 28 septembrie 2021 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

78. În sensul celei de-a doua orientări, al recunoașterii beneficiului reducerii vârstei standard de pensionare cu doi ani, fără penalizarea de la alin. (4), și în situația titularilor unor pensii anticipate parțiale, conform art. 65 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, s-au identificat, de asemenea, hotărâri aparținând mai multor instanțe: Decizia nr. 5.477 din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; Decizia nr. 309 din 1 februarie 2024 a Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă; Sentința nr. 1.831 din 1 noiembrie 2022 a Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă (definitivă prin Decizia nr. 165 din 2 martie 2023 a Curții de Apel Timișoara — Secția de litigiile de muncă și asigurări sociale); Decizia nr. 137/AS din 27 februarie 2024 a Curții de Apel Constanța — Secția I civilă; Sentința nr. 1.051 din 4 octombrie 2023 a Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal (definitivă); Decizia nr. 1.178 din 7 iunie 2023 a Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă; Decizia nr. 1.615 din 13 martie 2023 a Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; deciziile nr. 3.731/R din 24 septembrie 2012, nr. 3.423/R din 10 septembrie 2013, nr. 988/A din 27 octombrie 2014, nr. 2.024/A din 30 septembrie 2015, nr. 2.621/A din 2 decembrie 2015, nr. 1.733/A din 8 septembrie 2015, nr. 1.975/A din 28 septembrie 2016, nr. 91/A din 8 martie 2017, nr. 83/A din 6 martie 2017, nr. 1.563/A din 13 noiembrie 2018, nr. 471/A din 19 aprilie 2018 și nr. 50/A din 22 ianuarie 2018 ale Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a litigiilor de muncă și asigurări sociale.

79. De asemenea, chiar și în ipoteza în care și-au exprimat opinia asupra problemei de drept, în absența unei jurisprudențe proprii în materie, instanțele au formulat puncte de vedere

¹ În acest sens, deciziile nr. 3.731/R din 24 septembrie 2012; nr. 3.423/R din 10 septembrie 2013; nr. 988/A din 27 octombrie 2014; nr. 2.024/A din 30 septembrie 2015; nr. 2.621/A din 2 decembrie 2015; nr. 1.733/A din 8 septembrie 2015; nr. 1.975/A din 28 septembrie 2016; nr. 91/A din 8 martie 2017; nr. 83/A din 6 martie 2017; nr. 1.563/A din 13 noiembrie 2018; nr. 471/A din 19 aprilie 2018; nr. 50/A din 22 ianuarie 2018 ale Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale, toate conținând soluții definitive de admitere a acțiunii reclamantului și obligare a casei de pensii la emiterea unei noi decizii cu eliminarea penalizării prevăzute de alineatul (4) al art. 65. În sens contrar, Decizia nr. 927/A din 5 septembrie 2017.

² Aceste modificări succesive, care au extins, de fiecare dată, aria zonelor afectate de poluare cu zeci de localități care s-au adăugat celor trei stabilite inițial, s-au realizat prin: Legea nr. 142/2016 pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 14 iulie 2016; Legea nr. 144/2017 pentru modificarea alin. (5) al art. 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 491 din 28 iunie 2017; Legea nr. 163/2020 pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 3 august 2020; Legea nr. 201/2020 pentru modificarea alin. (5) al art. 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 10 septembrie 2020; Legea nr. 207/2020 pentru modificarea alin. (5) al art. 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 septembrie 2020; Legea nr. 212/2020 pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 septembrie 2020; Legea nr. 235/2020 pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.037 din 6 noiembrie 2020; Legea nr. 279/2020 pentru modificarea alin. (5) al art. 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.187 din 7 decembrie 2020; Legea nr. 119/2022 pentru modificarea alin. (5) al art. 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 29 aprilie 2022; Legea nr. 161/2022 pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 27 mai 2022; Legea nr. 258/2022 pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 25 iulie 2022; Legea nr. 212/2023 pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 10 iulie 2023; Legea nr. 252/2023 pentru modificarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 24 iulie 2023.

divergente, fie în sensul admiterii posibilității recalculării pensiei anticipate parțiale cu luarea în considerare a beneficiului art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 (Tribunalul Ilfov, Tribunalul Teleorman, Tribunalul Iași, Tribunalul Vaslui, Tribunalul Covasna, Tribunalul Buzău), fie în sens contrar (Tribunalul București, Tribunalul Giurgiu).

80. Rezultă, potrivit celor expuse anterior, că problema de drept supusă dezlegării prin prezenta sesizare a depășit stadiul incipient al formării unei jurisprudențe pentru a mai fi posibilă fixarea reperelor pe calea unei interpretări de principiu, cu consecința dobândirii caracterului unitar, cert și previzibil al practicii judiciare.

81. Așa cum în mod constant s-a reținut în jurisprudența în materie a instanței supreme³, condiția noutății chestiunii de drept prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă este îndeplinită atunci când instanțele nu i-au dat încă o interpretare și aplicare jurisprudențială ori dacă s-ar impune anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de cel anterior, ceea ce ar putea impune reevaluarea interpretării anterioare.

82. Or, deși inițial, în interpretarea și aplicarea art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010 se crease o jurisprudență cvasiunitară la nivelul Curții de Apel Cluj, singura care avea competență în soluționarea litigiilor generate de înțelegerea și aplicarea acestei dispoziții legale la momentul intrării în vigoare a actului normativ (față de situarea geografică a celor trei localități indicate în prima reglementare a textului ca fiind zone poluate), ulterior, prin extinderea sferei de aplicare a normei, practica s-a diversificat.

83. Modificarea succesivă a dispoziției art. 65 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, prin intervenția celor 13 acte normative menționate anterior, nu a fost una care să creeze un cadru

normativ cu elemente de noutate, susceptibil, așadar, a fi supus unei reevaluări în cadrul mecanismului hotărârii prealabile, câtă vreme conținutul normei⁴ a rămas neschimbat, singura modificare vizând doar pe destinatarii dispoziției legale, care trebuie să îndeplinească însă aceleași condiții de aplicabilitate a normei.

84. De aceea, conturarea unei practici substanțiale în legătură cu problema de drept în discuție, chiar divergentă fiind, are drept consecință pierderea caracterului de noutate și deci, neîndeplinirea uneia dintre condițiile de admisibilitate a sesizării prealabile.

85. A admite contrariul ar însemna ca, în cadrul procedurii de unificare a jurisprudenței prin mecanismul hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție să nu se afle în situația de a se pronunța asupra unei probleme de drept în privința căreia practica judiciară este inexistentă sau doar incipientă, adică asupra unei chestiuni de drept care să fie cu adevărat nouă, ci în ipoteza de a confirma sau de a infirma anumite interpretări jurisprudențiale deja existente și, mai mult, consolidate prin pronunțarea unui număr semnificativ de hotărâri judecătorești⁵.

86. Or, o asemenea abordare ar semnifica nesocotirea sensului și rațiunii reglementării mecanismului hotărârii prealabile, acela de preîntâmpinare a apariției jurisprudenței neunitare, suprapunând această procedură celei a recursului în interesul legii, menită să înlăture practica judiciară neunitară deja apărută la nivelul instanțelor de judecată.

87. Față de cele expuse, constatându-se neîndeplinirea condiției noutății chestiunii de drept supuse dezlegării, se va respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.616/113/2022, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind următoarea problemă de drept:

Cum se interpretează și se aplică dispozițiile art. 65 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a stabili dacă o persoană care beneficia de o pensie anticipată parțială în temeiul art. 65 alin. (1) și (4) din lege poate solicita recalcularea numărului de luni de anticipare în situația modificării ulterioare a dispozițiilor art. 65 alin. (5) sau dacă poate solicita înscrierea la pensia anticipată parțială în temeiul art. 61 alin. (1) și (5) din aceeași lege.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 mai 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Elena Adriana Stamatescu

³ A se vedea, de exemplu, deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015; nr. 41 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 10 februarie 2017; nr. 29 din 17 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 13 iulie 2021; nr. 33 din 6 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 29 iunie 2022; nr. 44 din 12 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 27 iulie 2023.

⁴ În înțelesul constitutiv al acesteia, referitor la ipoteza normei (existența unor localități considerate zone poluate și locuirea timp de 30 de ani în astfel de localități sau pe o rază de 8 km în jurul acestora) și dispoziția (efectul, consecința juridică) acesteia, constând în reducerea vârstei standard de pensionare cu 2 ani, fără penalizarea prevăzută la alineatul (4).

⁵ A se vedea, în același sens, Decizia nr. 6/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 8 martie 2024.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 564232